

HANDLÄGGARE/ENHET
Ekonomisk politik och
arbetsmarknad
Thomas Hagnefur

DATUM
2016-02-29

DIARIENUMMER
20150488

ERT DATUM
2015-11-30

ER REFERENS
U2015/05421/GV

Utbildningsdepartementet

103 33 Stockholm

LOs yttrande över SOU 2015:97, Välja yrke

Inledning

LO har lämnats möjlighet att ge synpunkter på det aktuella betänkandet. Remissvaret återspeglar de delar som LO funnit angelägna att kommentera. I de fall någon kommentar inte lämnats innebär det att LO accepterar de framlagda förslagen.

LO kan konstatera att Yrkesprogramsutredningen fått flera tilläggsdirektiv under utredningens gång, och att en del uppdrag har återkallats och överlämnats till Gymnasieutredningen. LOs uppfattning är att i de fall dessa förändringar syftat till att relativt snabbt kunna lägga fram konkreta förslag utifrån betänkandet är det enbart av godo. Yrkesutbildningen på gymnasial nivå behöver förändras och utvecklas. Det gäller såväl ungdomsskolan som vuxenutbildningen.

Grundläggande yrkesutbildning behöver bli mer attraktivt både för studerande och för arbetsgivare. Det kan uppnås med bättre kvalitet definierad av branschen och dess parter, med ett innehåll som motsvarar arbetslivets behov och där eleverna efterfrågas efter avslutad utbildning. Med det sagt vill LO ändå påpeka att gymnasieskolan har ett bredare uppdrag än att enbart utbilda för arbetsmarknadens behov. Elevernas förutsättningar för aktivt medborgarskap, personlig utveckling samt för ett livslångt lärande ska också beaktas.

POSTADRESS 105 53 Stockholm
BESÖKSADRESS Barnhusgatan 18
TELEFON 08-796 25 00 TELEFAX 08-24 52 28
E-POST mailbox@lo.se HEMSIDA www.lo.se
ORGANISATIONSNUMMER 802001-9769
BANKGIRO 368-4834 PLUSGIRO 8 50-8

Landsorganisationen i Sverige

Sammanfattning av LOs synpunkter

- LO stöder förslaget om att Skolverket ges i uppdrag att förstärka elevernas kännedom om arbetslivet genom ett förtydligande av läro- och kursplanernas centrala innehåll.
- LO stöder förslaget om att alla elever ska få genomföra prao på en arbetsplats eller genom deltagande i undervisningen på ett yrkesprogram.
- LO anser att den finansiella förstärkning till WSS som utredningen föreslår, är otillräcklig i förhållande till de ambitioner som regeringen och arbetsmarknadens parter redovisat. LO vill också betona vikten av att även i framtiden bibehålla principen där regeringen bidrar med medel motsvarande arbetsmarknadens parter insats.
- LO stöder förslaget om att tillsätta en utredning som tar ett helhetsgrepp på studie- och yrkesvägledningen.
- LO anser att förutom införandet av arbetslivskunskap som ett nytt ämne i grundskolan, behöver det även utredas hur gymnasieungdomars arbetsmarknadskunskaper kan förbättras.
- LO stödjer utredningens förslag om att Skolverket beaktar behovet av värdegrundsarbetet på gymnasieskolans yrkesprogram inom ramen uppdraget om det nationella skolutvecklingsprogrammet, samt Skolinspektionens granskningsuppdrag.
- LO vill också understryka behovet av att involvera de nationella programråden i arbetet med att underlätta otraditionella val, men också bidra till att elever med underrepresenterat kön ges förutsättningar att fullfölja sin utbildning.
- LO tillstyrker inrättandet av ett nationellt råd för yrkesutbildning.
- LO tillstyrker förslagen om utveckling av de nationella programråden.
- LO stöder förslaget om att Skolinspektionen behöver utveckla sina underlag vid etableringskontroller och tillsyn av huvudmän och skolor som anordnar yrkesprogram i gymnasieskolan.
- LO vill understryka vikten av att i det arbetet samråda med de nationella programråden, att Skolinspektionen vid tillståndsgivning av en ny utbildningsanordnare inhämtar synpunkter från de nationella programråden som tillsammans med berörda kommuners yttrande ingår i Skolinspektionens underlag.
- LO anser att kommunala huvudmän eller skolor ska anmäla till Skolverket och dess nationella programråd när ett nytt yrkesprogram inrättas.
- LO vill framföra vikten av att Skolinspektionen i sin tillsyn uppmärksammar på vilket sätt samverkan mellan skola och arbetsliv är organiserat. LO menar också att tillsynen av grundläggande yrkesutbildning för vuxna behöver utvecklas i liknande riktning.

- LO anser att det är ett absolut krav att anordnare av gymnasial yrkesutbildning kan redogöra för hur samverkan med arbetslivet är organiserat, med vilka man samverkar med och om vad.
- LO välkomnar att regeringen redan infört utvecklingsstöd för stärkt regional branschnärvaro. LO bedömer att det kan bidra till bättre överblick av dimensionering och matchning, kvalitetssäkring av utbildningarna och stöd för lokal samverkan.
- LO ställer sig avvisande till att en högskola ska kunna fylla rollen som branschskola.
- LO är av den uppfattningen att en yrkesutbildning inom ett branschområde behöver i vissa delar ha ett nationellt garanterat innehåll. Om det yrkesområde branschskolan avser att utbilda mot inte har någon partssammansatt branschorganisation, anser LO att det är avtalslutande parter inom yrkesområdet som ska lämna en rekommendation.
- LO bedömer som tidigare nämnts (5.3.4) den regionala nivån som strategiskt viktig för kompetensförsörjningen ur ett närings- arbetsmarknads- och utbildningspolitiskt perspektiv. LO tillstyrker därför utredningens förslag kring regional samverkan.
- LOs uppfattning är att staten måste ta ett långsiktigt ansvar för att olika arbetsmarknadssektorer kan försörjas med kompetens och säkerställa att varje arbetsmarknadssektor får proportionerlig andel utbildningsplatser antingen genom antalet platser i ungdomsskolan eller i vuxenutbildningen som bör avvägas mot varandra.
- LO stöder utredningens förslag i kapitel 9, men med den invändningen att omfattningen av förutbildningarna kan utredas närmare i det föreslagna främjande och utvecklingsuppdraget till Myndigheten för yrkeshögskolan.

LOs synpunkter på förslagen

3.3.1 Förtydliga grundskolans läroplaner och kursplaner när det gäller kunskaper om arbetslivet

Utredningen redogör på ett förtjänstfullt sätt för de svårigheter som är förenade med valen till gymnasieskolan. Det handlar bland annat om eleverna själva och deras självbild och i vissa fall ett stort utbud av utbildningsanordnare. Men även den begränsade kännedomen om yrkesutbildningar och vad de leder till samt brister i studie- och yrkesvägledningen bidrar till begränsningar av elevernas faktiska valmöjligheter. LO stöder därför förslaget om att Skolverket ges i uppdrag att förstärka elevernas kännedom om arbetslivet genom ett förtydligande av läro- och kursplanernas centrala innehåll.

3.3.2 Alla elever i grundskolan ska få möjligheter att prao

Praktisk arbetslivsorientering (prao) är inte obligatoriskt för skolorna att anordna. Rektor har emellertid ett ansvar för att eleverna får konkreta erfarenheter av betydelse för deras val av fortsatt utbildning och yrkesinriktning. Merparten av landets grundskolor verkar ändå lämna utrymme för prao eller samverka med arbetslivet på annat sätt.

Utredningen pekar på att det är vanligt förekommande att eleverna själva får hitta en praoplats. LO menar att det är förenat med flera negativa effekter. Eleverna blir beroende av föräldrarnas kontaktnät vilket i sig utgör ett likvärdighetsproblem. Därför bör skolan ta ett större ansvar för att försöka få till stånd en mångfald av praoplats. Det understryker behovet av den lokala samverkan mellan skola och arbetsliv där gymnasieskolans lokala programrådsverksamhet skulle kunna bidra med att utveckla sådana nätverk.

Att överlåta ansvaret på eleven och/eller dennes föräldrar medför också att urvalet av möjliga arbetsplatser och insyn i olika yrkesområden blir begränsat. Utredningens förslag om att möjliggöra prao på något av gymnasieskolans yrkesprogram är ett alternativ som kan bidra till konkreta upplevelser av ett yrkesområde som eleven annars inte kunnat få tillgång till. Det kan vara verksamheter som av olika skäl har svårt att ta emot yngre elever. Eleven kan ändå uppleva den produktionsmiljö i form av utrustning och möjligheter till egen aktivitet som eleven annars inte kan få på en arbetsplats. Det blir samtidigt en insyn i det eventuella val av utbildning som eleven står inför. Införande av obligatorisk prao innebär att Skolinspektionen får möjlighet att utöva tillsyn vilket är bra för att utformningen sker i linje med vad som föreslås. LO stöder därför förslaget om att alla elever ska få genomföra prao på en arbetsplats eller genom deltagande i undervisningen på ett yrkesprogram.

3.3.4 En utökad satsning på yrkestävlingar

Sedan mitten av 90-talet har LO, Svenskt Näringsliv och staten samverkat i form av huvudmannaskap för Yrkes SM och stöttat branscherna vid internationella tävlingar. Aktörerna har bland annat bidragit finansiellt till verksamheten. Målsättningen är att öka intresset och attraktionskraften, men även att bidra till kvalitetsutveckling av yrkesutbildningen. Utredningen föreslår en förstärkning från statens sida. LO menar att den nivå som är föreslagen inte motsvarar den ambitionsnivå som regeringen nu har redovisat, inte minst med att utnämna 2016 till Yrkesutbildnings år. Det motsvarar inte heller de ambitioner som finns uttryckta från World Skills Swedens sida. I den projektorganisation som nu är etablerad där Yrkesutbildnings år utgör en startpunkt för en långsiktig satsning på svensk yrkesutbildning, anser LO att utredningens förslag inte motsvarar de ambitioner alla inblandade parter har. LO vill också betona vikten av att även i framtiden bibehålla principen där regeringen bidrar med medel motsvarande arbetsmarknadens parter insats.

3.3.5 En utredning ska få i uppdrag att utveckla studie- och yrkesvägledningen i grundskolan

Utredningen belyser flera bekymmer med skolans SYV verksamhet som ansvarsfördelning, styrning och ledning. Utredningen föreslår att i den föreslagna utredningen ska ingå att se över hur SYV organiseras, i vilken omfattning som eleverna får tillgång till SYV, men även utformningen av SYV utbildningen. LO har uppfattningen att det bland LO förbunden finns en kritik mot SYV funktionen på skolorna. Den går ut på att studie- och yrkesvägledare har god kännedom om utbildningssystemet men allt för lite kunskap om arbetsmarknaden och olika branschområden. Det bidrar då till att eleven inte ges tillräckligt underlag för sina val av gymnasieutbildning. LO anser att det av det skälet finns anledning att se över utbildningen för studie- och yrkesvägledare. Det föreslås också att den tänkta utredningen ska undersöka om ett nytt ämne i form av arbetslivskunskap ska införas i grundskolan. LO stöder den tanken. Samtidigt vill LO också framföra att kunskaperna om arbetsmarknadens funktionssätt och villkor behöver förstärkas i gymnasieskolan. Hur det skulle kunna utformas bör också ingå i den föreslagna utredningen.

4 Välja otraditionellt

Elever på gymnasieskolans yrkesprogram har sedan lång tid uppvisat samma könsbundna val av utbildning. Vissa program är mansdominerade medan andra är kvinnodominerade, där de mansdominerade uppvisar en starkare dominans av överrepresenterat kön, än de kvinnodominerade. De elever som väljer otraditionellt har större tendens att byta program eller avsluta sina gymnasiestudier. LO menar att det är av största vikt att de elever som väljer otraditionellt möter både en utbildningsmiljö och ett arbetsplatsförlagt lärande som inte stöter bort dessa elever. LO stödjer därför utredningens förslag om att Skolverket beakta behovet av värdegrundsarbetet på gymnasieskolans yrkesprogram inom ramen uppdraget om det nationella skolutvecklingsprogrammet, samt Skolinspektionens granskningsuppgift. LO vill också understryka behovet av att involvera de nationella programråden i arbetet med att underlätta otraditionella val, men också bidra till att elever med underrepresenterat kön ges förutsättningar att fullfölja sin utbildning.

5.3.1 Ett nationellt råd för yrkesutbildning ska inrättas

Yrkesutbildning sker i många olika sammanhang och med olika utförare. Det sker både utifrån utbildnings- och arbetsmarknadspolitiska behov. En del sker på arbetsplatser där företagen själva ansvarar för utbildningen. Alla insatser har dock syftet att tillgodose samhällets och näringslivets kompetensförsörjningsbehov samt att bidra till full sysselsättning. Behoven ser olika ut både i branscher och var i landet man befinner sig. Ett etablerat

bekymmer finns med både dimensionering och matchning inom yrkesutbildningsområdet. Det finns väl beskrivet i kapitel åtta där samverkan förutses ske med mellan kommunen, Arbetsförmedlingen och branschföreträdare, vilket inte hanteras likvärdigt i landet. Det konstateras att Arbetsförmedlingen centralt inte har något uppdrag att säkerställa att sådan samverkan kommer till stånd.

LO ser ett värde i att tillsätta nationellt råd för yrkesutbildning med en inriktning på ett strategiskt och systemförbättrande arbete. Det skulle möjliggöra en mer långsiktig utveckling för en bättre integration mellan arbetsmarknads- och utbildningspolitiska insatser. Gemensamma behovsanalyser, utveckling av en mer integrerad användning av yrkesutbildningens infrastruktur samt strategiskt riktade resurser för kompetensförsörjning kan tjäna som några exempel. LO tillstyrker därför inrättandet av ett nationellt råd för yrkesutbildning.

5.3.2 De nationella programrådets funktion inom Skolverket ska förtydligas

LOs uppfattning är att en väl utformad yrkesutbildning med goda möjligheter för eleverna att etablera sig på arbetsmarknaden är beroende av en stark och långsiktig samverkan med både branschens parter och det lokala/regionala arbetslivet. Det har bäring på kvaliteten i innehåll, genomförande, inte minst i det arbetsplatsförlagda lärandet, samt förmågan att kvalitetssäkra utbildningen. En förstärkning av branschernas inflytande över de yrkesrelevanta delarna i yrkesutbildningen, innebär också en förtydligande av det ansvar respektive organisationer och företrädare har för att de beslut som tas nationellt, också ges legitimitet och påverkan på medlemmarna i den egna organisationen.

Som LO tidigare påpekat har gymnasieskolan ett brett samhällsligt uppdrag som även omfattar eleverna på yrkesprogrammen. Det uppdraget bärs av myndigheterna på skolområdet, huvudmän och de olika skolorna. Den mottagande branschen och dess företrädare har ett legitimt intresse att kunna påverka utformningen och kvalitetssäkringen av det program man rekryterar elever från. Här finns två lite olika utgångspunkter som inte står i strid med varandra, men som ändå behöver vägas av. De nationella programråden utgör en arena där dessa olika perspektiv kan mötas. Det som föreslås i betänkandet utgör en positiv förstärkning av en samverkan ägnad att utveckla den gymnasiala yrkesutbildningen. LO stöder utredningens förslag.

5.3.3 Samverkan mellan Skolinspektionen och arbetsmarknadens parter ska utvecklas

LO stöder förslaget om att Skolinspektionen behöver utveckla sina underlag vid etableringskontroller och tillsyn av huvudmän och skolor som anordnar yrkesprogram i gymnasieskolan. LO vill understryka vikten av att i det

arbetet samråda med de nationella programråden. LO vill också framföra vikten av att Skolinspektionen i sin tillsyn uppmärksammar på vilket sätt samverkan mellan skola och arbetsliv är organiserat. Utredningen föreslår ingen ytterligare reglering av de lokala programråden. LO menar att en kontinuerlig samverkan mellan skola och arbetsliv där de relevanta aktörerna är representerade, bl.a. i form av branschens parter eller företrädare för arbetsgivare och arbetstagare är nödvändig. Det är därför viktigt att skolan eller huvudmannen kan redogöra för hur en reell samverkan med arbetslivet är utformad.

Utredningen har haft att beakta hur den gymnasiala yrkesutbildningens dimensionering, matchning och attraktivitet skulle kunna utvecklas. I förslagstexten nämns inte att Skolinspektionen även ska söka stöd i branschreferenser vid tillståndsgivning, vilket däremot nämns i motivtexten (s 150). Vid tillståndsgivning finns skäl att reflektera över hur det lokala/regionala utbudet ser ut, om ansökande skolor kan uppvisa de materiella förutsättningar som krävs för att kunna anordna en yrkesutbildning av god kvalitet och på vilket sätt man kommer att samverka med arbetslivet. På motsvarande sätt bör starten av ett yrkesprogram i en kommunal skola redovisas till Skolverket och dess nationella programråd.

LO menar att tillsynen av grundläggande yrkesutbildning för vuxna behöver utvecklas i liknande riktning. LO anser att vid tillståndsgivning av en ny utbildningsanordnare, ska Skolinspektionen inhämta synpunkter från de nationella programråden. Dessa synpunkter bör tillsammans med berörda kommuners yttrande ingå i Skolinspektionens beslutsunderlag.

5.3.4 De lokala programråden ska inte regleras ytterligare

Det finns vissa skäl för att ytterligare reglera programråden. I enlighet med utredningens analys är det också LOs bedömning att ytterligare regleringar inte är någon garanti för att fler lokala programråd kommer till stånd. Däremot är det ett absolut krav att anordnare av gymnasial yrkesutbildning kan redogöra för hur samverkan med arbetslivet är organiserat, med vilka man samverkar med och om vad.

Utvecklingsstödet för stärkt regional branschnärvaro tror LO kan bidra till bättre överblick av dimensionering och matchning, kvalitetssäkring av utbildningarna och stöd för lokal samverkan. Det är glädjande att regeringen också sett behovet och redan implementerat utredningens förslag. (6.4)

7 Branschskolor för vissa små yrkesområden

Utredningen beskriver på ett förtjänstfullt sätt de bekymmer som är förknippat med vissa inriktningar och yrkesutgångar på olika yrkesprogram. Rekryteringsbehoven från relativt små yrkesområden har svårt att bli tillgodosedda av fler skäl. Det kan vara att de inte är kända eller attraherar

ungdomar eller tillräckligt många vuxna. Även om intresset skulle finnas så erbjuds inte utbildningarna då de kräver särskilt kunnande av yrkeslärare som är svåra att rekrytera, resurskrävande utrustning eller att huvudmannen väljer att prioritera mer populära program med större anknytning till den lokala arbetsmarknaden.

LO bedömer att förslaget om branschskolor är intressant och stöder i stort sett alla förslagen inom avsnittet men med följande avvikelser. LO ställer sig avvisande till att en högskola ska kunna fylla rollen som branschskola. Branschskolor ska i försöksfasen erbjuda vissa ämnesområden och tillämpningar inom den grundläggande yrkesutbildningen på gymnasial nivå. Det är därför i nuläget svårt att se skälet och möjligheten till att en högskola ska kunna utgöra branschskola. LO delar i den delen inte utredningens bedömning.

LOs utgångspunkt inom yrkesutbildningsområdet är att branschen och dess parter har legitima skäl till inflytande, inte minst vad gäller kvalitetssäkring av utbildningen. Utredningen föreslår att en utbildningsanordnare som ansöker om att delta i försöksverksamheten ska vara rekommenderad av en branschorganisation. Därutöver kan en utbildningsanordnare även godkännas om denne kan uppvisa ett brett utbildningssamarbete med flera arbetsgivare inom branschen.

LO är av den uppfattningen att en yrkesutbildning inom ett branschområde behöver i vissa delar ha ett nationellt garanterat innehåll. Risken med en sådan rekommendation är en alltför företagsanpassad inriktning. Om det till äventyrs visar sig att det yrkesområde branschskolan avser att utbilda mot inte har någon partssammansatt branschorganisation, anser LO att det är avtalsslutande parter inom yrkesområdet som ska lämna en rekommendation.

I motivtexterna till förslaget om branschskola görs bedömningen att branschskolor kan komma att få betydelse för kompetensförsörjningen i regionen som en form av kunskapscenter. Det kan innebära att en branschskola som förmår möta behov av grundläggande yrkesutbildning eller delar av en sådan, kan få betydelse för gymnasieskolan, vuxen och arbetsmarknadsutbildningen samt YH utbildningar. Det är bland annat i det skenet som ett nationellt råd för yrkesutbildning skulle kunna bidra med innovativa förslag för utveckling av samverkan över politikområden och verksamhetsgränser.

8 Regional samverkan om yrkesvux

Utredningen beskriver på ett förtjänstfullt sätt de strukturella och praktiska bekymmer som leder till att potentialen för den grundläggande yrkesutbildningen för vuxna inte kan användas fullt ut.

Ett exempel på hinder för en bra matchning mellan efterfrågan och utbud är den bristande samverkan mellan kommuner, Arbetsförmedlingen och branschföreträdare. Ett angivet skäl från kommunerna är att branschföreträdare eller arbetsmarknadens parter har bristande tid och resurser. En annan utgångspunkt för bristande samverkan är att det i skollagen finns angivet att utbildningen ska utformas utifrån individens behov och förutsättningar, där arbetsmarknadsperspektivet blir underordnat.

LO bedömer som tidigare nämnts (5.3.4) den regionala nivån som strategiskt viktig för kompetensförsörjningen ur ett närings- arbetsmarknads- och utbildningspolitiskt perspektiv. Den regionala samverkan behöver därför utvecklas ytterligare, med färre samverkansarenor och med ett bredare uppdrag, för att inte minst säkerställa aktiv medverkan från branscherna och dess parter. Den existerande samverkan mellan kommuner är positiv, men fler kommuner skulle behöva samverka. De förslag som utredningen lägger fram, poängterar också de regionala aktörernas betydelse. LO tillstyrker därför utredningens förslag kring regional samverkan.

Även om staten finansierar utbildningar inom grundläggande yrkesutbildning för vuxna (yrkesvux) kommer inte alltid antalet platser kunna matcha efterfrågan från både arbetsmarknad och intresserade. Utredningen lyfter det alltmer påtagliga problemet med att individer med fullgjord gymnasie-examen har små möjligheter att få tillgång till yrkesvux då ett urval måste göras på grund av begränsningar i antalet platser. Även om det finns tillgängliga platser finns kommuner som inte godtar sökande med fullgjord gymnasieutbildning. Det innebär att i dessa sammanhang blir gymnasievalet alltför definitivt och underlättar inte omställning och rörlighet på arbetsmarknaden.

LOs uppfattning är att staten måste ta ett långsiktigt ansvar för att olika arbetsmarknadssektorer kan försörjas med kompetens. Staten bör säkerställa att varje arbetsmarknadssektor får proportionerlig andel utbildningsplatser för att täcka sitt kompetensförsörjningsbehov antingen genom antalet platser i ungdomsskolan eller i vuxenutbildningen. Det innebär att om få unga till exempel väljer vård och omsorgsprogrammet, ökar statsbidraget till ett ökat antal platser inom motsvarande yrkesinriktade kommunala vuxenutbildning

Regeringen avser att införa en rätt till behörighetsgivande utbildning inom komvux (Ds 2015:60). Det föreslås att även individer med längre utbildning ska kunna prioriteras under förutsättning att den sökande har en svag ställning på arbetsmarknaden. Det är en återgång till tidigare skrivning som lämnar en liten öppning även för de som har en avslutad gymnasieutbildning. En komplikation med förslaget, som LO återkommer

till i därför avsett yttrande, är att det utgår ifrån behovet av behörighetsgivande utbildning.

LO anser att utgångspunkten för yrkesvux i första hand ska avse att ge vuxna en grundläggande yrkesutbildning för att kunna inträda i ett yrke. En konsekvens av genomgången utbildning, beroende på vilka ämnen och kurser som studerats, borde rimligen också leda till möjligheten att uppnå behörighetskrav för i första hand yrkeshögskolans utbildningar.

LO vill påpeka att med den utgångspunkten finns det anledning att se över det regelverk som styr den yrkesinriktade delen av vuxenutbildningen. Komvux i sin helhet har traditionellt varit inriktad på kompensatoriska och behörighetsgivande studier. Av det skälet har utgångspunkten i individens behov och förutsättningar varit självklar. Med tillkomsten av grundläggande yrkesutbildning för vuxna ska den bedömningsgrunden naturligtvis finnas kvar, men de utbildningar som erbjuds måste i större utsträckning ta hänsyn till vilken efterfrågan som finns på arbetsmarknaden. I det sammanhanget kan också individens förmåga att ta till sig utbildningen vara en del av bedömningsgrunden vid urval, då kraven skiljer sig åt mellan olika yrkesområden.

9 Fler behöriga till yrkeshögskolan

Utredningen pekar på problemet med att det inom vissa branscher eller yrkesområden finns för få sökande till gymnasieskolan och för få platser inom yrkesvux, vilket försvårar rekryteringsunderlaget till en del yrkeshögskoleutbildningar.

I LOs remissvar på En stärkt yrkeshögskola – ett lyft för kunskap (Ds 2015:41) välkomnades möjligheten för en utbildningsanordnare att bedriva behörighetsgivande förutbildning på gymnasial nivå. LO ansåg vidare att i Myndigheten för yrkeshögskolans utbildningsinformation ska framgå möjligheten till förutbildning för obehöriga sökanden, att alla yrkeshögskoleutbildningar ska kunna erbjuda förutbildningar i händelse av att man inte fyller de platser man fått godkänt för samt att det borde vara en fördel vid bedömningar av ansökan om förutbildning kan erbjudas.

LO ansåg också att längden på en förutbildning inte skulle låsas till 5 veckor, utan möjligtvis anges i form av ett tidsspann, då behoven kan se olika ut beroende på utbildning och deltagarnas förkunskaper. LOs tidigare ståndpunkter ligger väl i linje med vad utredningen föreslår.

LO stöder utredningens förslag i kapitel 9, men med den invändningen att omfattningen av förutbildningarna kan utredas närmare i det föreslagna främjande- och utvecklingsuppdraget till Myndigheten för yrkeshögskolan.

Avslutningsvis vill LO framföra vikten av att de betydande förbättringar av svensk yrkesutbildning som ligger i flera av förslagen verkligen kommer till stånd. Att regeringen utlyst 2016 till Yrkesutbildningens år ställer stor tilltro till att så blir fallet.

Med hälsning
Landsorganisationen i Sverige

Karl-Petter Thorwaldsson

Thomas Hagnefur